Μέ ἐνστάσεις στόν Ἄρειο Πάγο

ΠΡΟΣΕΒΛΗΘΗ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

ρεύματος εἰς Λεβάδειαν, τήν 29ην πρός 30ήν Ἰουλίου ἐ.ἔ. Ἐναντίον τοῦ χαλκεύσαντος τήν ψευδῆ καταγγελίαν ἠσκήθη ποινική δίωξις».

Ἐπί πλέον, τό Ἀθηναϊκό Πρακτορεῖο Εἰδήσεων μετέδωσε τά ἑξῆς: «Ὁ Εἰσαγγελεύς Λεβαδείας ἤσκησεν αὐτεπάγγελτον ποινικήν δίωξιν κατά τοῦ πρώην πολιτικοῦ Δημητρίου Παπασπύρου διότι προσεπάθησε νά τρομοκρατήση μέ ἀπειλάς διαφόρους πολίτας καί παράγοντας πρό τοῦ δημοψηφίσματος καί διέδιδε ψευδεῖς πληροφορίας πρός δημιουργίαν συγχύσεως καί πανικοῦ.

»Ὁ Παπασπύρου, συνεπικουρούμενος καί ἀπό τούς ἐπίσης τέως πολιτικούς Βουρδουμπᾶν, Κίνιαν καί Κόνιτσαν, ἐκινήθη σκανδαλωδῶς διά τήν καταψήφισιν τοῦ ψηφίσματος.

»Συγκεκριμένως ἀπηύθυνεν ἀπειλητικάς ἐπιστολάς πρός ὑπαλλήλους, δημοτικούς καί κοινοτικούς ἄρχοντας, μέλη ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, δικαστικούς ἀντιπροσώπους καί ψηφοφόρους.

»Δι' ἀνωνύμων τηλεφωνημάτων διετύπωνε πρός παράγοντας ἀπειλάς, ὅπως «θά πεθάνετε» κλπ., διέδιδε ψευδεῖς πληροφορίας πρός δημιουργίαν συγχύσεως καί πανικοῦ, ἐκινήθη δραστηρίως διά τήν ἀπόκρυψιν τροφίμων καί ἔπεισεν ἱκανόν ἀριθμόν ἀγροτῶν νά ἀποσύρουν τάς καταθέσεις των ἀπό τάς Τραπέζας. Διά τά ἀνωτέρω ἠσκήθη αὐτεπαγγέλτως ποινική δίωξις ὑπό τοῦ εἰσαγγελέως Λεβαδείας».

Ἀπάντηση Παπασπύρου

Μετά τίς κυβερνητικές ἀνακοινώσεις, ὁ κ. Δημ. Παπασπύρου ἔκαμε τήν ἀκόλουθη δήλωση:

«Θά διασκεδάση ἀσφαλῶς ὁ ἑλληνικός λαός μέ τό χιουμοριστικό περιεχόμενο τῶν καταγγελιῶν εἰς βάρος μου. Θά ὑπάρξη, ὅμως, ἀπάντησις στίς κυβερνητικές ἀνακοινώσεις».

Οἱ ἐνστάσεις

Στό κείμενο τῆς ἐνστάσεως πού ὑπέβαλε ἡ Ἐπιτροπή Ἀποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατικῆς Νομιμότητος ἀμφισβητεῖται ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς ἁρμοδίου δικαστηρίου γιά τήν ἐκδίκαση τῶν ἐνστάσεων καί γενικά γιά τόν ἔλεγχο τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ Δημοψηφίσματος.

«Πρό παντός — σημειοῦται στήν ἔνσταση — τό Ὑμέτερον Δικαστήριον δέον νά ἐλέγξη τήν ἰδίαν αὐτοῦ ἁρμοδιότητα. Διότι ἡ προκειμένη ὑπόθεσις εἶναι φύσεως καθαρῶς διοικητικῆς, διά τήν ὁποίαν ἁρμοδιότητα ἔχει, μή λειτουργοῦντος τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, συμφώνως πρός τάς σχετικάς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, ἐφ' ὅσον ἡ Σ.Π. τῆς 1ης Ἰουνίου 1973, ἀνεξαρτήτως τοῦ κύρους αὐτῆς, περί οὗ κατωτέρω, οὔτε αὐτή διαλαμβάνει, οὔτε ἐξουσιοδοτεῖ τήν διά Ν. Διατάγματος ρύθμισιν τοῦ θέματος τῆς ἁρμοδιότητος, διεπομένου συνεπῶς ὑπό τῶν κοινῶν κανόνων, συμφώνως πρός τούς ὁποίους ὁ Ἄρειος Πάγος δέν ἔχει ἁρμοδιότητα νά ἀποφασίση περί τοῦ κύρους διοικητικῆς πράξεως, οἵα ἡ διενέργεια τοῦ ὑπό κρίσιν δημοψηφίσματος».

Ἐν συνεχείᾳ, ἐκτίθενται εἰς τήν ἔνστασιν τά ἑξῆς:

«1) Ἡ Σ.Π. τῆς 1ης Ἰουνίου 1973, ἐπί τῇ βάσει τῆς ὁποίας κατηρτίσθη τό σχέδιον ψηφίσματος καί διενεργήθη τό ὑπό κρίσιν δημοψήφισμα, εἶναι ἄκυρος. Διότι ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπό 15 Νοεμβρίου 1968 Συντάγματος καί ἰδίᾳ τοῦ ἄρθρου 136, σαφῶς προκύπτει ὅτι δέν εἶναι ἔκτοτε συνταγματικῶς ἐπιτρεπτή ἡ ἔκδοσις συντακτικῶν πράξεων καί δή περί θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ πολιτεύματος. Ἑπομένως, εἶναι ἐρευνητέον ποία ἡ νομική θεμελίωσις τῆς συντακτικῆς ταύτης πράξεως. Βεβαίως, δέν εἶναι πρᾶξις ἀσκήσεως συντακτικῆς ἐξουσίας ὑπό τοῦ λαοῦ. Ἐάν δέ εἶναι πρᾶξις ἐπαναστατική καί ὡς τοιαύτη ἐξεδόθη τό Ὑμέτερον Δικαστήριον θά κρίνη ἄν συντρέχωσιν οἱ ὅροι δημιουργίας Ἐπαναστατικοῦ Δικαίου, ὅπερ, ὡς εἶναι παραδεδεγμένον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ δημοσίου δικαίου, προϋποθέτει ἐπανάστασιν ἐπικρατήσασαν, συμφώνως πρός τήν ἔννοιαν περί ἐπικρατήσεως Ἐπαναστάσεως. Ἡμεῖς ὑποστηρίζομεν ὅτι ἐπί τοῦ προκειμένου οὐδαμῶς συντρέχωσιν οἱ ὅροι οὗτοι ἐξ οὗ κατ' ἀνάγκην ἕπεται ἡ ἀκυρότης τῆς περί ἧς πρόκειται συντακτικῆς πράξεως.

Οἱ ἀρχές τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος

«2) Τό πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος, κατά τε τό Σύνταγμα τοῦ 1952 καί κατά τό ἀπό 15 Νοεμβρίου 1968 τοιοῦτον, ἐκδοθέν κατόπιν δημοψηφίσματος, κυρωθέντος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑμετέρου Δικαστηρίου, ἀλλά καί κατά τήν ἄνω συντακτικήν πρᾶξιν καί τό σχέδιον ψηφίσματος, εἶναι Δημοκρατία — ἀδιάφορον ἄν εἶναι δημοκρατία βασιλευομένη, ἤ προεδρική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Διότι ρητῶς ὁρίζεται τοῦτο ἐν τῷ Συντάγματι, καί, κατά συνέπειαν τούτου, ὁρίζεται ὅτι πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουν ἐκ τοῦ Ἔθνους καί ἀσκοῦνται, καθ' ὅν τρόπον τό Σύνταγμα ὁρίζει, ἤτοι καθιεροῦται ἡ χαρακτηρίζουσα τό δημοκρατικόν πολίτευμα ἀρχή τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

»Ἐκ τῆς βάσεως ταύτης τοῦ πολιτεύματος ἀπορρέουν ἐκτός ἄλλων ἀποτελούντων συστατικά στοιχεῖα τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, ρητῶς δέ ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Συντάγματος, ἐκπεφρασμένων, ὡς ἡ διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν, ἡ ἀρχή τῆς ἰσότητος, ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Δικαστηρίων, καί ἄλλαι ἀρχαί, λαμβάνουσαι ἐκ τῆς βάσεως ταύτης τοῦ πολιτεύματος συνταγματικήν καθιέρωσιν καί ἀποκτῶσαι ἰσχύν θεμελιωδῶν συνταγματικῶν διατάξεων.

»Μία τῶν ἀρχῶν τούτων εἶναι ὅτι ἡ ἐκλογή ὑπό τοῦ Λαοῦ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἐκ τῆς ὁποίας προέρχεται, κατά τό κοινοβουλευτικόν σύστημα, ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας, καθώς καί ἡ ὑπό τοῦ Λαοῦ, διά μεθόδου τῆς ἀμέσου δημοκρατίας, ἄσκησις συντακτικῆς ἤ νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἔχει ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν, διά τό κῦρος αὐτῆς, τήν ἀκώλυτον ἄσκησιν τῶν ἐλευθεριῶν ἐκείνων, διά τῶν ὁποίων καθίσταται ἐφικτός ὁ σχηματισμός γνώμης ὑπό τοῦ πολίτου καί διασφαλίζεται ἡ ἐλευθέρα διά τῆς ψήφου ἐκδήλωσις τῆς οὕτω σχηματισθείσης γνώμης. Αἱ ἐλευθερίαι αὗται εἶναι, ἡ ἐλευθερία τοῦ συνέρχεσθαι, διά τῆς ὁποίας πραγματοῦται τό δικαίωμα τῆς ἐκφράσεως, διαδόσεως καί ἐπενεργείας τῆς γνώμης, καί ἡ συμμετοχή ἐν γένει τοῦ πολίτου εἰς δημοσίας συζητήσεις καί ἀκροάσεις· ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου· ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου, ὅστις εἶναι ὄργανον ἐκφράσεως καί διαδόσεως τῆς γνώμης, ἅμα δέ καί ὄργανον ἐνημερώσεως, ἥτις ἐνημέρωσις ἀποτελεῖ αὐτοτελές δικαίωμα τοῦ πολίτου, ἄνευ δέ τοῦ ὁποίου εἶναι ἀνέφικτος καί ὁ σχηματισμός γνώμης. Ἐάν πᾶσαι αἱ ἐλευθερίαι αὗται δέν ἀσκοῦνται ἐλευθέρως, ἀλλά περιορίζονται, παραβιάζεται ἐντεῦθεν ἡ ἐκτεθεῖσα δημοκρατική ἀρχή. Κατά συνέπειαν ἡ δήλωσις βουλήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος, ἐλλείψει τῶν ἀπαραιτήτων πρός τοῦτο προϋποθέσεων, οὐδέν ἔχει κῦρος.

»Ἑτέρα ἀρχή, εἶναι ἡ ἀρχή τῆς «ἰσότητος τῶν ὅπλων» μεταξύ τῶν ἀνταγωνιζομένων ἰδεῶν. Κατ' αὐτήν, ἡ νομοθεσία δέον νά παρέχη καί τα ὄργανα τῆς Πολιτείας ὀφείλουν νά ἐνεργοῦν οὕτως, ὥστε νά ὑπάρχουν ἴσοι ὅροι ἐπικρατήσεως ἑκάστης τῶν ἀνταγωνιζομένων ἰδεῶν. Τοῦτο εἶναι ἐφαρμογή τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς Ἰσότητος, ἡ ὁποία εἶναι πρωτίστη ἀρχή τῆς Δημοκρατίας.

»Τήν ὕπαρξιν τῶν προϋποθέσεων τούτων, ὡς ἀπαραιτήτων διά τό κῦρος τῆς δηλώσεως βουλήσεως τοῦ ἐκλογέως, ὀφείλει νά ἐλέγξη ὁ Ἄρειος Πάγος, καί ἄν ἡ ἐξουσία τοῦ ἐλέγχου του περιορίζηται ὑπό τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9 τῆς 12)6)1973 Νομ. Διατάγματος, καθ' ὅσον, ἐάν τοιοῦτον περιορισμόν ὁρίζη τό Νομ. Διάταγμα τοῦτο, ἀντίκειται προφανῶς εἰς τάς ἐκτεθείσας θεμελιώδεις συνταγματικάς ἀρχάς, ἕνεκα δέ τούτου δέν εἶναι ἐφαρμοστέον ὑπό τοῦ Δικαστοῦ».

Ὁ στρατιωτικός νόμος

«Ἐπί τῇ βάσει τῶν θεμελιωδῶν τούτων ἀρχῶν, ἀναγνωριζομένων καί τηρουμένων εἰς ὅλας τάς δημοκρατικάς χώρας, ἄνευ δέ τῶν ὁποίων, ἡ ἐκλογή ἤ ἄλλη πρᾶξις τοῦ Λαοῦ, ἔχει τόν χαρακτῆρα καθαρῶς ὁλοκληρωτικοῦ καθεστῶτος, τό ὑπό κρίσιν δημοψήφισμα, εἶναι ἄκυρον διά τούς ἑξῆς εἰδικωτέρους λόγους:

»α) Εἰς τήν πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους ἰσχύει εἰσέτι ὁ νόμος περί καταστάσεως πολιορκίας, ἄρτι ἀρθείς ἀπό ἄλλων περιοχῶν. Συνέπεια τούτου, τά Στρατοδικεῖα ἔχουσι δικαιοδοσίαν καί ἐπί τῶν ἰδιωτῶν, δι' ὡρισμένα ἀδικήματα, ἀμέσως συναπτόμενα μετά τῶν ὡς ἄνω ἐλευθεριῶν καί δή τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, τοῦ Τύπου καί τῆς ἐνημερώσεως τῶν ὁποίων, ἐκ τοῦ λόγου τούτου, ἡ ἄσκησις καθίσταται ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀνέφικτος, ἐν ὄψει μάλιστα καί τῶν βαρυτάτων κυρώσεων, τάς ὁποίας καταγινώσκει ὁ ὑπό τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος ἐκδοθείς νόμος περί Τύπου. Ἡ δέ διατήρησις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ἔνθα ἐκδίδονται αἱ κυριώτεροι ἐφημερίδες, καί ὁπόθεν δίδεται ἡ ὤθησις διά πᾶσαν πολιτικήν κίνησιν, ἔχει ἄφευκτον ἀντανάκλασιν εἰς ὅλην τήν Ἐπικράτειαν. Ὅθεν, ὑπό τήν ἰσχύν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καί τῶν συμπαρομαρτούντων, διά τούς ἀντιφρονοῦντας πρός τούς κατέχοντας τήν ἐξουσίαν, οὐσιωδῶν περιορισμῶν, διενεργηθέν τό ὑπό κρίσιν δημοψήφισμα, εἶναι ἄκυρον.

»β) Ἐκτός τῆς ἰσχύος τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, εἰς τήν ἀντιτιθεμένην γνώμην πρός τό σχέδιον ψηφίσματος, ὅπερ ἐκφράζει τήν γνώμην καί τάς ἐπιδιώξεις τῶν κατεχόντων τήν ἐξουσίαν, ἀπηγορεύθη ἡ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος τοῦ συνέρχεσθαι, ἤτοι εἰς τούς Ἕλληνας πολίτας, οἵτινες δέν ἀποδέχονται τό κυβερνητικόν σχέδιον. Τό δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἔχει ὡς περιεχόμενον καί τήν πραγματοποίησιν δημοσίων ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεων, καθώς καί διαδηλώσεων. Πράγματι, ἐνῶ διά τῆς ἀπό 12.7.1973 αἰτήσεως Ἑλλήνων πολιτῶν, ὡς μελῶν Ἑνώσεως προσώπων, ὑπό τόν τίτλον «Συντονιστική Ἐπιτροπή Ἀποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατικῆς Νομιμότητος» πρός τόν Ἀστ. Διευθυντήν Ἀθηνῶν ἐζητήθη ὅπως ἀναγνωρίση τό δικαίωμα αὐτῶν ὅπως πραγματοποιήσωσι δημοσίαν συνάθροισιν εἰς τήν Πλατεῖαν Ὁμονοίας, ὑφ' οὕς ὅρους ἐπετράπη καί ἐπραγματοποιήθη εἰς τόν αὐτόν ὡς ἄνω χῶρον ὑπό τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, πρός ἐπιδοκιμασίαν τῆς διά τῆς ὡς ἄνω συντακτικῆς πράξεως ἐπελθούσης πολιτειακῆς μεταβολῆς, ὁ Ἀστ. Διευθυντής, διά τοῦ ὑπ' ἀρ. 129113 Φ. 15627 τῆς 13)7)1973 ἐγγράφου του πρός τόν ὁρισθέντα πρόεδρον τῆς συναθροίσεως Ἀντώνιον Φλῶρον, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ δημοσία ἐν τῷ ὡς ἄνω χώρῳ συνάθροισις, κατ' ἐφαρμογήν τοῦ β.δ. 168)1972, ἄρθρ 1 καί 2, ἐκδοθέντος δυνάμει τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 794)1971, περί δημοσίων συναθροίσεων».

Αἱ πολιτικαί συγκεντρώσεις

«Ἀλλ' ἐκτός τοῦ ὅτι, τό ἐπικαλούμενον β. διάταγμα, ὡς πρός τόν καθορισμόν ζώνης τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐν ᾗ ἀπαγορεύονται αἱ δημόσιαι ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις, εἶναι ἄκυρον, καί ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἐξεδόθη ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ διά τῆς ὡς ἄνω διατάξεως παρεχομένη τοιαύτη δέν ἀφορᾷ τήν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, διά τήν ὁποίαν αὐτή αὕτη ἡ εἰρημένη διάταξις καθορίζει πλήρως καί ἀκριβῶς τήν ἀπηγορευμένην ζώνην, ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ Ἀστ. Διευθυντοῦ ἀντίκειται εἰς τήν ἀρχήν τῆς Ἰσότητος, διότι ἀποτελεῖ προφανῶς διάφορον, δυσμενῆ, δι' ἡμᾶς μεταχείρισιν, ἔναντι τῆς φιλοκυβερνητικῆς γνώμης, χωρίς νά ὑπάρχη παντάπασι στοιχεῖον διακρίσεως, δικαιολογοῦν τήν διάφορον ταύτην μεταχείρισιν. Ὁμοία αἴτησις μελῶν τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Δημοκρατικῆς Ὁμαλότητος Θεσσαλονίκης, περί πραγματοποιήσεως δημοσίας συναθροίσεως εἰς τήν Πλατεῖαν Ἀριστοτέλους, πρός ἀνακοίνωσιν καί ἔκφρασιν γνώμης ἐπί τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου ψηφίσματος, ἀπερρίφθη ὑπό τοῦ Ἀστ. Διευθυντοῦ Θεσσαλονίκης· ἐπί τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω δικαιολογίᾳ, ἥτις ὅμως εἶναι ἀντισυνταγματική καί παράνομος διά τόν ἐκτιθέμενον ὡς ἄνω λόγον τῆς διαφόρου μεταχειρίσεως. Ὁμοία ἐπίσης αἴτησις, ἐπί τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω σκοπῷ, μελῶν τῆς Συν. Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατικῆς Νομιμότητος Πατρῶν, ἀπερρίφθη ὑπό τοῦ Ἀστ. Διευθυντοῦ Πατρῶν· ἐπί τῇ ἀβασίμῳ αἰτιολογίᾳ ὅτι ἀπειλεῖται ἡ δημοσία τάξις καί ἀσφάλεια. Ἐπίσης ἀπερρίφθη ὁμοία αἴτησις, περί πραγματοποιήσεως δημοσίας ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεως, εἰς Κιάτον καθώς καί εἰς Μυτιλήνην καί Λεβάδειαν, ὑπό τῶν οἰκείων Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν. Ἐν τούτοις φιλοκυβερνητικαί δημόσιαι συναθροίσεις ἔλαβον χώραν ἐν Θεσσαλονίκῃ καί καθ' ἅπασαν τήν Ἐπικράτειαν καί δή εἰς τάς κεντρικωτέρας ὁδούς καί πλατείας, καθ' ἅς δημοσίας ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις ὡμίλησαν μέλη τῆς κυβερνήσεως, ἤ ἐκπρόσωποι αὐτῆς. Εἶναι τῷ ὄντι πρωτοφανές εἰς τά πολιτικά χρονικά καί τῆς ἰδικῆς μας χώρας ὅτι, ἐνῶ κυβερνητικοί παράγοντες ἀπό τῆς 1ης Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἐξεφώνουν εἰς δημοσίας συναθροίσεις τῇ συνδρομῇ καί τῶν διοικητικῶν ὀργάνων, λόγους ὑπέρ τῶν ἀπόψεών των, ἀκαταπαύστως εἰς ὅλας τάς πόλεις, μεγάλας καί μικράς, εἰς τήν ἀντίθετον γνώμην, ἤτοι τήν κατά τοῦ σχεδίου ψηφίσματος, ἀπηγορεύθη παντελῶς οἱαδήποτε δημοσία ἐν ὑπαίθρῳ συνάθροισις».

Ἡ κίνηση τῶν τ. βουλευτῶν

Ἐν συνεχείᾳ, ἡ ἔνστασις ἀναφέρει ὅτι «εἰς πρώην βουλευτάς ἤ ὑπουργούς ἤ ἄλλους πολίτας, μεταβάντας εἰς τάς ἐπαρχίας των, παρενεβλήθησαν ὑπό τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἐμπόδια οὐ μόνον ὅπως πραγματοποιήσωσιν συνάθροισιν ἀλλά καί νά ἔλθωσιν κἄν εἰς ἐπικοινωνίαν μετά τῶν συμπολιτῶν των» καί συνεχίζει: «Προβάλλομεν τόν λόγον τοῦτον, στηριζόμενοι εἰς σχετικάς δηλώσεις δημοσιευθείσας διά τοῦ ἡμερησίου Τύπου, ἅς ἐπιφυλασσόμεθα νά προσαγάγωμεν, ἐνδεικτικῶς δέ ἀναφερομένας, τῶν κ.κ. Ἀρ. Περρωτή, Α. Κοκκέδη, διά τήν περιοχήν Καλαμάτας, Κ. Σερεπισίου, διά τήν περιοχήν Λευκάδος, ὅστις καί συνελήφθη εἰς Βόνιτσαν· ἀφεθείς εἶτα ἐλεύθερος, Κ. Καλλίας διά τήν περιοχήν Χαλκίδος, Κ. Παπακωνσταντίνου, Π. Παπαληγούρα καί Χ. Ρέντη διά τήν περιοχήν Κορινθίας, Εὐστ. Γκελεστάθη διά τήν περιοχήν Ἀμφίσσης· Γ. Σερπάνου, διά τήν περιοχήν Ἀγρινίου, Κ. Γιαννούση, διά τήν περιοχήν Τρικάλων, Δ. Γαληνοῦ, διά τήν περιοχήν Μυτιλήνης· Ἐμμ. Κοθρῆ, διά τήν περιοχήν Λασιθίου, Κ. Στεφανάκι, διά τήν περιοχήν Ρεθύμνης, Ἐμμ. Κεφαλογιάννη διά τήν περιοχήν Ἡρακλείου. Ἐξ ἄλλου συμφώνως πρός καταγγελίαν τοῦ πρώην βουλευτοῦ τῆς ΕΡΕ Νομοῦ Ἡμαθίας Δ. Χατζηδημητρίου, εἰς τήν πόλιν τῆς Βερροίας καί τά χωριά τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας ἐκλήθησαν ἀπό τάς Ἀρχάς στελέχη τοῦ κόμματος τῆς ΕΡΕ καί ἔγιναν εἰς αὐτά αὐστηραί συστάσεις νά μήν ὁμιλοῦν ὑπέρ τοῦ ΟΧΙ.

Ραδιόφωνον, Τηλεόρασις, τοιχοκολλήσεις

«δ) Τό ραδιόφωνον καί ἡ τηλεόρασις ἐμονοπωλήθησαν ὑπό τῆς κυβερνήσεως. Τῶν μέσων τούτων διαδόσεως τῆς γνώμης καί ἐνημερώσεως καί τοῦ δι' αὐτῶν ἐπηρεασμοῦ τῶν πολιτῶν, ἐστερήθησαν παντελῶς οἱ ἐναντία φρονοῦντες πρός τήν κυβέρνησιν, ἤτοι ἡ ἀντίθετος γνώμη. Εἶναι τοῦτο γεγονός πασίδηλον. Σχετική αἴτησις μελῶν τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς πρός τόν Γεν. Διευθυντήν Ραδιοφωνίας καί Τηλεοράσεως, ὅπως παραχωρηθῇ καί εἰς ἡμᾶς ἡ χρῆσις τῶν μέσων τούτων, ἐπί περιωρισμένον ἔστω χρόνον, δέν ἔτυχεν ἀπαντήσεως. Εἰς ὅλας ὅμως τάς δημοκρατικάς χώρας ἔχει καθιερωθῆ καί τηρεῖται ἰσότης ἐν τῇ χρήσει τῶν μέσων τούτων μεταξύ τῶν ἀνταγωνιζομένων ἰδεῶν, ἵνα πᾶσαι αὗται ἔχωσι τήν δυνατότητα τῆς ἐκφράσεως καί διαδόσεως τῶν ἰδεῶν των.

»ε) Ἡ κυβερνητική προπαγάνδα, διά τοιχοκολλήσεων τῶν ὑπέρ τοῦ ΝΑΙ συνθημάτων, «ἀφισῶν», «πανώ» καί φωτογραφιῶν τοῦ μοναδικοῦ ὑποψηφίου εἰς τούς τοίχους τῶν δημοσίων ὁδῶν καθ' ἅπασαν τήν χώραν, καί εἰς τάς εἰσόδους ἔτι ἰδιωτικῶν κτιρίων, ὑπῆρξεν ἀφειδής. Καί ἐνῶ καί διά τῶν μέσων τούτων ἠσκεῖτο ἡ κυβερνητική προπαγάνδα, δέν ἦτο δυνατόν νά ἀποτολμήση τις ὅπως ἐμφανίση καί ἐλάχιστόν τι, δηλωτικόν τῆς ἀντιθέτου πρός τούς κρατοῦντας γνώμης. Εἶναι καί τοῦτο πασίδηλον. Τό πασίδηλον τοῦτο, ὅπερ δέν θά ἀρνηθῇ βεβαίως ὁ Ἄρειος Πάγος, διότι οὐδείς τό ἀρνεῖται, ὀφείλει, ὁ Ἄρειος Πάγος, νά λάβη ὑπ' ὄψιν πρός ἀπόδειξιν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν τῶν θεμελιούντων τόν λόγον τοῦτον, ὡς καί τόν ἀμέσως προηγούμενον. Πλεοναζόντως δέ ἀναφέρομεν ὅτι ὁ πρώην Ὑπουργός κ. Γ. Ράλλης, ἐπιχειρήσας, ὡς ἐδήλωσε, νά θέση εἰς ἰδιωτικήν οἰκίαν, τῇ ἀδείᾳ τοῦ κατόχου αὐτῆς, μικράν φωτεινήν ἐπιγραφήν «ΟΧΙ», δέν ἐπέτυχε τοῦτο ἐξ ἐμποδίου τῆς Ἀστυνομίας. Ἐπίσης, κατά τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πρακτορείου Ἀσσόσιεϊτεντ Πρές «εἰς Θεσσαλονίκην ἡ Ἀστυνομία συνέλαβε τέσσαρας φοιτητάς τοῦ Πανεπιστημίου διότι διένειμαν φυλλάδια συνιστῶντα τήν ὑπερψήφισιν τοῦ «ΟΧΙ» κατά τό δημοψήφισμα».

«Ἕνεκα πάντων τῶν λόγων τούτων ὁ Ἑλληνικός Λαός, ἐκ πράξεων καί παραλείψεων κρατικῶν ὀργάνων, ἀπεστερήθη τοῦ δικαιώματος τοῦ συνέρχεσθαι, τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, κατά πάσας τάς μορφάς τῆς ἐκδηλώσεως καί διαδόσεως αὐτοῦ, ἕνεκα δέ εἰδικώτερον τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καί τοῦ αἰσθήματος τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας, ἄνευ τῆς ὁποίας καί ἡ ἄσκησις τῶν ἄλλων ἐλευθεριῶν ἀποβαίνει ἀδύνατος. Ὑπῆρξε, τουτέστιν, μονόλογος. Καί ἀπεκλείσθη ὁ διάλογος. Εἶναι συνεπῶς ἄκυρον τό ὑπό κρίσιν δημοψήφισμα.

»στ) Τό γεγονός ὅτι ἡ ἀντίθετος γνώμη ἤτοι ἡ κατά τοῦ κυβερνητικοῦ σχεδίου ψηφίσματος, ἀπεστερήθη πάντων τῶν δικαιωμάτων τούτων, τῶν ὁποίων ἀφθόνως ἀπήλαυεν ἡ φιλοκυβερνητική μερίς, ἔχουσα εἰς τήν διάθεσίν της καί ὅλον τόν κρατικόν μηχανισμόν, ἀποτελεῖ καταφανῆ παραβίασιν καί τῆς ἀρχῆς τῆς «ἰσότητος τῶν ὅπλων», ἡ ὁποία, οὖσα ἀπόρροια τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς τῆς ἰσότητος, διέπει πάντα ἐκλογικόν ἀγῶνα, ὡς ὅρος ἀπαράβατος τοῦ κύρους τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος. Ὅτι δέ ἔλαβε χώραν ἡ παραβίασις αὐτή, εἶναι γεγονός πασίδηλον, τοῖς πᾶσι δηλαδή γνωστόν, οὐ μόνον εἰς τήν Ἑλλάδα, ἀλλά καί εἰς τόν Κόσμον ὁλόκληρον. Τό πασίδηλον τοῦτο, ὅπερ ὡς τοιοῦτον δέν χρήζει ἄλλης ἀποδείξεως, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ὁ Ἄρειος Πάγος, δέον ν' ἀποφανθῇ ἄκυρον τό διενεργηθέν δημοψήφισμα, διότι τοῦτο εἶναι ἄφευκτος κύρωσις τῆς παραβιάσεως τῆς ὑψίστης ταύτης ἀρχῆς τῆς Ἰσότητος, κατά τό σύγχρονον δημόσιον δίκαιον ὅλων τῶν δημοκρατικῶν λαῶν, εἰδικῶς ἐν τῇ διεξαγωγῇ οἱουδήποτε ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, μή δυναμένου, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, νά ἔχη τόν χαρακτῆρα διαμφισβητουμένης ἐκλογῆς, ἥτις ἀποτελεῖ καίριον στοιχεῖον τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, οἷον καθιεροῦται, ὡς ἐξετέθη, ὑπό πάντων τῶν ἑλληνικῶν συνταγμάτων.

»3) Ἄλλη ἀρχή, διακρίνουσα ἐπίσης τά δημοκρατικά πολιτεύματα ἀπό τῶν αὐταρχικῶν ἤ ὁλοκληρωτικῶν, εἶναι ἡ πολλαπλότης τῶν γνωμῶν, χάριν πραγματώσεως τῶν ὁποίων εἶναι καθιερωμέναι καί αἱ ὡς ἄνω ἐλευθερίαι. Ἡ πολλαπλότης τῶν γνωμῶν συνεπάγεται ὅτι πρέπει νά ὑπάρχη δυνατότης ἱδρύσεως καί ἐλευθέρας, ἐπί ἴσοις ὅροις, λειτουργίας πολιτικῶν κομμάτων, προκειμένης δέ ἀναδείξεως ὀργάνου τινός τῆς πολιτείας, δι' ἐκλογῆς, καί δή τοῦ ἀνωτάτου, ἡ δυνατότης ὅπως πᾶς πολίτης ἔχων τά προσιδιάζοντα καί ὑπό τοῦ νόμου καθοριζόμενα προσόντα διεκδικήση, ἐπί ἴσοις ὅροις, νά καταλάβη τήν θέσιν, εἰς ἥν ἀφορᾷ ἡ ἐκλογή».

Ἡ μοναδική ὑποψηφιότης

«Διά τοῦ «κυρωθέντος» διά τοῦ δημοψηφίσματος σχεδίου ψηφίσματος ὁρίζεται ὡς μοναδικός ὑποψήφιος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὁ διά τῆς συντακτικῆς πράξεως τῆς 1ης Ἰουνίου 1973 ὁρισθείς προσωρινός πρόεδρος κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος, ὑπό τήν κυβέρνησιν τοῦ ὁποίου καί διεξήχθη τό δημοψήφισμα. Ἐφ' ὅσον δέ οὕτω τό σχέδιον ψηφίσματος ἀποκλείει τήν ὑποψηφιότητα παντός ἄλλου Ἕλληνος πολίτου, παραβιάζεται ἐντεῦθεν ἡ ἐκτεθεῖσα βασική δημοκρατική ἀρχή τῆς δυνατότητος πολλαπλότητος τῶν ὑποψηφίων κατά τήν ἐκλογήν ὀργάνου τινός τῆς Πολιτείας, καί δή τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος, συγκεντροῦντος μάλιστα, δυνάμει τοῦ σχεδίου ψηφίσματος, ὑπερμεγέθεις τῷ ὄντι ἐξουσίας διά μίαν ὀκταετίαν. Ἑπομένως, δέν δύναται νά ἐπικυρωθῇ δημοψήφισμα περί κυρώσεως σχεδίου ψηφίσματος, δι' οὗ παραβιάζεται ἡ θεμελιώδης αὕτη ἀρχή. Εἶναι, πράγματι, καί νομικῶς καί ἠθικῶς ἀδύνατος ἡ ὑπόθεσις ὅτι ἤθελε παραδεχθῆ τις ὡς ἔχουσαν τόν χαρακτῆρα ἐκλογῆς, πρᾶξιν ἀναδείξεως εἰς αἱρετόν, κατ' αὐτό τοῦτο τό σχέδιον ψηφίσματος, ἀξίωμα τῆς Πολιτείας, ὡρισμένου προσώπου διά τοῦ σχεδίου ψηφίσματος, ἄνευ ἀνταγωνισμοῦ μετ' ἄλλων, ἀποκλειομένων πάντων τῶν Ἑλλήνων δυνάμει τοῦ ψηφίσματος τούτου. Παραβιάζεται ἐν ταυτῷ καί ἡ θεμελιώδης ἐπίσης δημοκρατική ἀρχή, ρητῶς κυρουμένη καί ὑπό τοῦ Συντάγματος, κατά τήν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες ἔχουσι ἴσον δικαίωμα διεκδικήσεως τῶν δημοσίων θέσεων.

»4) Ἡ ἐκλογή, διά νά ἔχη κῦρος, πρέπει, ἐκτός τῶν ἄλλων ὡς ἄνω προϋποθέσεων νά εἶναι καί ἐλευθέρα, ἤτοι νά μή ἐπηρεάζεται ἡ βούλησις τοῦ ἐκλογέως διά ψυχολογικῆς βίας, ἤ ἀπειλῶν ἤ ἄλλων πιέσεων, εἰς ἅς ὑπόκεινται πάντες. Πρός διασφάλισιν τούτου, ἐπεκράτησεν ἡ μυστικότης τῆς ψηφοφορίας, ἥτις καθιεροῦται καί ὑπό τοῦ ἡμετέρου συντάγματος. Μυστική δέ εἶναι ἡ ψηφοφορία, ὅταν οὐδείς δικαιοῦται ἤ δύναται νά λάβη γνῶσιν τῆς ψήφου τοῦ ἐκλογέως, ἀλλά προσέτι ὅταν αἱ καθ' ὅλου συνθῆκαι διεξαγωγῆς τῆς ψηφοφορίας δέν δημιουργοῦσι, κατ' ἀντικειμενικήν κρίσιν, τόν φόβον εἰς τόν ἐκλογέα ὅτι εἶναι δυνατόν νά γνωσθῇ ἡ ψῆφος, τήν ὁποίαν ἔδωκεν. Τοῦτο ἐπεβάλλετο ἔτι μᾶλλον, νῦν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπί μίαν ἑξαετίαν ἀναστολῆς τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν καί τῶν δικαστικῶν ἐγκλήσεων τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἐξ οὗ ἐδημιουργήθη μία ἰδιόμορφος ψυχολογική κατάστασις, ἐν τῇ χώρᾳ».

Ἡ μυστικότης τῆς ψήφου

Ἐπί τοῦ προκειμένου, ἀναφέρεται περαιτέρω εἰς τήν ἔνστασιν, «ἡ μυστικότης τῆς ψηφοφορίας παραβιάζεται διά τῶν διατάξεων αὐτοῦ τούτου τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος, δι' οὗ καθορίζεται ἡ διαδικασία τοῦ δημοψηφίσματος. Πράγματι, διά τοῦ διατάγματος τούτου, ὁρίζεται διάφορον χρῶμα τῶν ψηφοδελτίων, λευκόν διά τό ΝΑΙ, φαιόν διά τό ΟΧΙ· διάφορον χρῶμα τῶν τυπογραφικῶν στοιχείων, κυανοῦν διά τό ΝΑΙ, μέλαν διά τό ΟΧΙ. Ἐκ τῆς διαφορᾶς χρώματος χάρτου ψηφοδελτίων καί γραμμάτων γίνεται ἀντιληπτόν ποῖον τῶν δύο ψηφοδελτίων περιέχει ὁ φάκελλος, τόν ὁποῖον ὁ ἐκλογεύς ρίπτει εἰς τήν ψηφοδόχον. Ἐκ τούτου ἡ ψηφοφορία καθίσταται φανερά. Πάντως ἡ διαφορά αὕτη τοῦ χρώματος, ἐξ οὐδενός λόγου δικαιολογουμένη, δημιουργεῖ κατά κοινήν πεῖραν, τήν ἐντύπωσιν εἰς πάντα ἐκλογέα ὅτι εἶναι δυνατόν νά γίνη γνωστόν παρ' ἄλλων τί ἐψήφισε, ὁπότε πάλιν παραβιάζεται ἡ μυστικότης, κατά τήν γενικῶς παραδεδεγμένην ἔννοιαν αὐτῆς. Ἐπί πλέον καθορίζεται διαφορετικόν χρῶμα καί τῶν φακέλλων διά τούς ἐκλογεῖς τῶν εἰδικῶν καταστάσεων, τοῦθ' ὅπερ ἐπίσης εἶναι ἀσυμβίβαστον πρός τήν μυστικότητα τῆς ψήφου. Ἑπομένως καί ἐκ τοῦ λόγου τούτου, τό διενεργηθέν δημοψήφισμα εἶναι ἄκυρον.

Οἱ δικαστικοί ἀντιπρόσωποι

«5) Κατ' ἀδικαιολόγητον ἀπόκλισιν ἀπό τῶν παγίων ἐκλογικῶν διατάξεων, ἀνέκαθεν ἰσχυσασῶν καί ἀείποτε τηρηθεισῶν, τό ὡς ἄνω Ν.Δ. προβλέπει διορισμόν τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων, οὐ μόνον δικαστῶν, δικηγόρων, συμβολαιογράφων, ὑποθηκοφυλάκων καί δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἀλλά καί διοικητικῶν ὑπαλλήλων καί ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, πράγματι δέ διωρίσθησαν εἰς τά πλεῖονα ἐκλογικά τμήματα διοικητικοί ὑπάλληλοι, ἄνευ δέ ἀνάγκης, ἐφ' ὅσον δέν ἐξηντλήθη ὁ ἀριθμός τῶν ὡς ἄνω δικαστικῶν προσώπων, καί τοῦτο παρά τά διαβήματα ἅτινα ἐγένοντο πρός τόν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις καί δέν αἰτιολογεῖ διά ποῖον λόγον προετιμήθησαν διοικητικοί ὑπάλληλοι, τούς ὁποίους ἡ νομοθεσία ἡμῶν ἐθεώρησεν μή καταλλήλους διά τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, δι' ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων γνώσεων καί τῆς ἀπαραιτήτου πείρας, ἀλλά καί λόγῳ τοῦ ὅτι δέν ἀπολαύουσιν οἵας ἀνεξαρτησίας ἀπολαύουσιν οἱ δικασταί δικηγόροι κλπ. ὡς ἄνω. Ἐπίσης αἱ ἐφορευτικαί ἐπιτροπαί συντίθενται κατά τήν κρίσιν τοῦ ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἀμέσως ἐξαρτωμένου Νομάρχου, ὡς συντάσσοντος τόν κατάλογον τῶν ἐκλογέων, ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν καταρτίζει τάς ἐφορευτικάς ἐπιτροπάς. Οὕτω διά τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Διατάγματος, καί τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, ἀνῃρέθησαν, ἐναντίον τῶν ἐκ τοῦ συντάγματος ἀπορρεουσῶν ἀρχῶν, αἱ ἐγγυήσεις τοῦ ἀνεπηρεάστου τῆς βουλήσεως τοῦ ἐκλογέως καί τῆς γνησίας ἐκφράσεως αὐτῆς, αἱ συνιστάμεναι εἰς τήν μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας, καθώς καί ἐγγυήσεις διά τήν ἀκρίβειαν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος, ἤτοι τήν μή ἀλλοίωσιν αὐτοῦ, ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας προερχομένην».

Ἀφοῦ ἀναφέρει ὅτι παρέμβασις νομαρχῶν «ἐξέρχεται ὅλως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν καί ἀντιβαίνει ἐπί πλέον εἰς τήν ὀφειλομένην οὐδετερότητα τῶν ὀργάνων τοῦ Κράτους ἔναντι τῶν ἀνταγωνιζομένων μερίδων», ἡ ἔνστασις συνεχίζει:

«Ἡ ἔλλειψις τῶν ἐγγυήσεων τούτων ἐγείρει ἀμφιβολίας διά τε τήν μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας καί τήν ἀκρίβειαν τοῦ ἀποτελέσματος. Αἱ ἀμφιβολίαι δέ αὗται εἶναι κατά τοῦ κύρους τοῦ δημοψηφίσματος, ὅπερ καί ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου δέν δύναται νά κυρωθῇ.

6) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται προφανές ἀφ' ἑνός μέν ὅτι παρεμποδίσθη ἡ ἐλευθέρα καί ἀβίαστος διαμόρφωσις τοῦ φρονήματος τῶν ἐκλογέων, ἀφ' ἑτέρου δέ ὅτι δέν ἐτηρήθησαν αἱ στοιχειώδεις ἐγγυήσεις διαφυλάξεως τοῦ ἀπορρήτου τῆς ψηφοφορίας καί διασφαλίσεως τῆς γνησιότητος τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς. Καί συνεπῶς ἄνευ περαιτέρω ἐρεύνης, τό Ὑμέτερον Δικαστήριον δέον ὅπως κηρύξη ἄκυρον ἐν τῷ συνόλῳ καί καθ' ἅπασαν τήν χώραν τό ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας».

Καταγγελίες διά παραβιάσεις

Ἐν συνεχείᾳ ἐκτίθεται εἰς τήν ἔνστασιν σειρά καταγγελιῶν, ἀφορωσῶν εἰς τήν μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας ἤ εἰς τήν γνησιότητα τοῦ ἀποτελέσματος, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο πρός τήν Συντονιστικήν Ἐπιτροπήν ἤ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τόν Τύπον.

Μεταξύ αὐτῶν σημειοῦνται καταγγελίαι τοῦ τ. ἀντιπροέδρου τῆς Βουλῆς κ. Ἰακ. Διαμαντοπούλου διά τήν ψηφοφορίαν εἰς Μπογιάτι, τοῦ τ. βουλευτοῦ Μαγνησίας κ. Φ. Παναγιωτοπούλου διά τόν Ἀλμυρόν, τοῦ τ. βουλευτοῦ Ζακύνθου κ. Τ. Κεφαλληνοῦ διά τήν Ζάκυνθον, τοῦ τ. βουλευτοῦ Λακωνίας κ. Ν. Βαρδιτσιώτη διά τήν περιφέρειάν του, τοῦ τ. βουλευτοῦ Αἰτωλοακαρνανίας κ. Γ. Σταμάτη διά τό χωρίον Καινούργιον τοῦ νομοῦ του, τοῦ τ. βουλευτοῦ Ἡμαθείας κ. Δ. Χατζηδημητρίου διά τό Λιτόχωρον, τῶν τ. βουλευτῶν Λέσβου κ.κ. Φ. Βουνάτσου καί Ν. Μαλλιάκα διά τό Πλωμάριον καί τήν Πέτραν Λέσβου, τοῦ τ. δημάρχου Καλύμνου κ. Ε. Καπελᾶ διά τήν Χώραν Καλύμνου, τοῦ τ. δημάρχου Ζακύνθου κ. Ἰω. Μάργαρη καί τοῦ κ. Σπ. Φραντζῆ διά τό Κιάτο Κορινθίας.

Σημειοῦνται ἐπίσης καταγγελίαι καί παρατηρήσεις, ἀφορῶσαι εἰς τήν διεξαγωγήν καί τό ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας εἰς ἐκλογικά τμήματα, τῶν ὁποίων προΐσταντο ἤ ὄχι ὡς δικαστικοί ἀντιπρόσωποι δικηγόροι ἤ τακτικοί δικασταί. Ἀναγράφεται σχετικῶς:

«α) Οὕτω ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν ὅτι εἰς τά ὑπ' ἀριθ. 26 καί 27 Ἐκλογικά Τμήματα Γυναικῶν τῆς αὐτῆς Ἐνορίας Ἁγ. Φανουρίου τῆς πόλεως Ρόδου εἰς μέν τό πρῶτον (ψηφία ἀπό Α ἕως Μ) τό ποσοστόν ὑπέρ τοῦ ΟΧΙ ἀνῆλθεν εἰς 9,7%, εἰς δέ τό δεύτερον (ψηφία ἀπό Ν ἕως Ω) τό ποσοστόν ὑπέρ τοῦ ΟΧΙ ἀνῆλθεν εἰς 50,4%.

β) Εἰς τά ἐκλογικά τμήματα 13ον ἀνδρῶν καί εἰς τό 14ον γυναικῶν τῆς αὐτῆς ἐνορίας τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς πόλεως Ρόδου τό ποσοστόν τοῦ ΟΧΙ ἀνῆλθεν εἰς μέν τό πρῶτον τμῆμα τῶν ἀνδρῶν εἰς 7% εἰς δέ τό δεύτερον τμῆμα τῶν γυναικῶν εἰς 43,7%.

γ) Εἰς τό 30ον Ἐκλογικόν Τμῆμα (ἑτεροδημοτῶν) τῆς πόλεως Ρόδου τό ποσοστόν τοῦ ΟΧΙ ἀνῆλθεν εἰς 2% ἐνῶ εἰς τό 53ον Ἐκλογικόν Τμῆμα ἐπίσης ἑτεροδημοτῶν τῆς πόλεως Ρόδου τό ποσοστόν τοῦ ΟΧΙ ἀνῆλθεν εἰς 44,3%.

δ) Εἰς τρία ἐκλογικά Τμήματα τῆς πόλεως Ζακύνθου εἰς ἅ δικαστικοί ἀντιπρόσωποι ἦσαν δικασταί τό ἀποτέλεσμα ἐν αὐτοῖς ἦτο: Ψηφοδέλτια ΝΑΙ 513, ψηφοδέλτια ΟΧΙ 739.

ε) Εἰς τό 1ον Ἐκλογικόν Τμῆμα τῆς πόλεως Ναυπλίου ὅπου δικαστικός ἀντιπρόσωπος ἦτο τακτικός δικαστής τό ποσοστόν τῶν ψηφοδελτίων τοῦ ΟΧΙ ἀνῆλθεν εἰς 50%, ἐνῶ εἰς ἄλλα τμήματα τῆς πόλεως Ναυπλίου ὧν οἱ δικαστικοί ἀντιπρόσωποι προήρχοντο ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων τό ποσοστόν ὑπέρ τοῦ ΟΧΙ ἀνῆλθεν εἰς 15—20%.

10) Ἀπόδειξις πλήρης τέλος ὅτι τό δημοψήφισμα διενηργήθη ὑπό συνθήκας κάθε ἄλλο, παρά ἀδιαβλήτους, ἀποτελεῖ τό γεγονός ὅτι εἰς δεκάδας ἐκλογικῶν τμημάτων τῶν ἐπαρχιῶν φέρονται ὅλοι οἱ ἐκλογεῖς ὡς ψηφίσαντες ὑπέρ τοῦ ΝΑΙ καί οὐδείς ὑπέρ τοῦ ΟΧΙ.

Ἀναφέρομεν ἐνδεικτικῶς τά ἀποτελέσματα τινῶν ἐκ τῶν τμημάτων τούτων.

α) Ἐκλογική περιφέρεια Ροδόπης, Τμῆμα 1ον μικτόν Ὀργάνης. Ἐψήφισαν 333. Ἔγκυρα: 332. ΝΑΙ: 332. ΟΧΙ: 0.

β) Ἐκλογική περιφέρεια Ξάνθης τμῆμα 88ον. Ἐψήφισαν 595. Ἔγκυρα 595. ΝΑΙ: 595. ΟΧΙ: 0. γ) Ἐκλογική περιφέρεια Κιλκίς ἐκλογικόν τμῆμα 112ον, ἐψήφισαν 324. Ἔγκυρα 324. ΝΑΙ: 324. ΟΧΙ: 0. δ) Ἐκλογική Περιφέρεια Καστοριᾶς Τμῆμα 48ον. Ἐψήφισαν 251. Ἔγκυρα 251. ΝΑΙ: 251. ΟΧΙ: 0. ε) Ἐκλογική περιφέρεια Τρικάλων Τμῆμα 142ον, ἐψήφισαν 284. Ἔγκυρα 284. ΝΑΙ: 284. ΟΧΙ: 0. στ) Ἐκλογική περιφέρεια Πιερίας Τμῆμα 67ον μικτόν ἐψήφισαν 347. Ἔγκυρα 347. ΝΑΙ: 347. ΟΧΙ: 0. ζ) Ἐκλογική περιφέρεια Ἰωαννίνων 19ον Τμῆμα μικτόν ἐψήφισαν 126, ἔγκυρα 126. ΝΑΙ: 126. ΟΧΙ: 0. η) Ἐκλογική περιφέρεια Εὐβοίας 19ον Τμῆμα, ἐψήφισαν 106. Ἔγκυρα 106. ΝΑΙ: 106. ΟΧΙ: 0. θ) Ἐκλογική περιφέρεια Ἀρκαδίας 291ον Τμῆμα Ἐψήφισαν 110, ἔγκυρα 110, ἔγκυρα 110. ΝΑΙ: 110. ΟΧΙ: 0. ι) Ἐκλογική περιφέρεια Ρεθύμνης 188ον Τμῆμα, ἐψήφισαν 129, ἔγκυρα 129. ΝΑΙ: 129. ΟΧΙ: 0. ια) Ἐκλογική περιφέρεια Χίου 87ον Τμῆμα, ἐψήφισαν 90, ἔγκυρα 90, ΝΑΙ: 90. ΟΧΙ: 0».

Τό συμπέρασμα

Τά ἀποτελέσματα ταῦτα — καταλήγει ἡ ἔνστασις — «καταδυκνύουν ὅτι δέν ὑπῆρξε γνησία ἐκδήλωσις τοῦ φρονήματος τῶν ἐκλογέων» καί ὅτι «παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου περί διασφαλίσεως τῆς γνησιότητος τῆς ψηφοφορίας καί σεβασμοῦ τοῦ φρονήματος τῶν ἐκλογέων.

»Ἡ περιφρόνησις πρός τό φρόνημα τῶν ἐκλογέων δέν ἐσημειώθη μόνον εἰς τά χωριά, ἀλλά καί εἰς ὅλας τάς κωμοπόλεις καί τάς πρωτευούσας τῶν νομῶν. Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω καθίσταται ἔκδηλον, ὅτι τό ἀνακοινωθέν ὡς γενικόν ἀποτέλεσμα τοῦ Δημοψηφίσματος θά ἦτο ἐντελῶς διάφορον ἄνευ τῶν πολλαπλῶν ὡς ἄνω παραβιάσεων καί πλημμελειῶν καί δή θά ἀπέληγεν κατά σημαντικώτατον ποσοστόν ὑπέρ τοῦ ΟΧΙ καί δέον καί ἐκ τοῦ λόγου τούτου νά ἀκυρωθῇ τό ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας».

Ὁ κ. Ὀδ. Ἀγγελῆς

Εἰς τήν ἔνστασιν σημειοῦται ὡσαύτως, ὅτι «ὁ κ. Ὀδυσσεύς Ἀγγελῆς, στρατηγός ἐν ἐνεργείᾳ καί ἀρχηγός τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, δέν παρητήθη ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ πρό τῆς ἀνακηρύξεώς του εἰς ἀντιπρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, κατά παράβασιν τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Συντάγματος καί συνεπῶς ἡ ἐκλογή του εἶναι ἄκυρος».

Ἀνακοινώσεις

Ἀπό τήν Γενικήν Γραμματείαν Τύπου καί Πληροφοριῶν ἀνεκοινώθησαν, ἐξ ἄλλου, τά ἑξῆς:

«Ὁ Ἐλευθέριος Μαυρομάτης, κάτοικος Ἁγίου Ἠλία Μεσολογγίου, διά τηλεγραφήματός του πρός τάς ἐφημερίδας «Βραδυνή», «Ἀκρόπολις», «Ἑστία» καί «Ἐλεύθερος Κόσμος» διαψεύδει μετ' ἀγανακτήσεως τό ἀναγραφέν εἰς τήν «Βραδυνήν» τῆς 31ης Ἰουλίου, ὅτι δῆθεν ὑπέγραψε μετ' ἄλλων συγχωριανῶν του δήλωσιν περί μή ἀψόγου διεξαγωγῆς τοῦ Δημοψηφίσματος εἰς τό ἐκλογικόν τμῆμα ὅπου ἐψήφισε.

»Τό τηλεγράφημα τοῦ κ. Μαυρομάτη ἔχει ὡς ἀκολούθως:

»"Μέ ἀηδίαν καί ἀγανάκτησιν, ὡς ὑπερήφανος Ἕλλην, διαψεύδω κατά τόν πλέον κατηγορηματικόν τρόπον ὅτι ὑπέγραψα οἱανδήποτε δήλωσιν καί συγκεκριμένως τήν δημοσιευθεῖσαν εἰς τήν 7ην σελίδα τῆς ἐφημερίδος «Βραδυνή» τῆς 31ης Ἰουλίου 1973 ὑπεύθυνον δῆθεν δήλωσιν ἐμοῦ καί τῆς συζύγου μου περί καταψηφίσεως τοῦ Συντάγματος κατά τό Δημοψήφισμα. Ἀντιθέτως ὑπερηφάνως ὑπερεψήφισα, τόσον ἐγώ, ὅσον καί ἡ σύζυγός μου τό σχέδιον τοῦ ψηφίσματος.

Ζήτω ἡ Ἐπανάστασις — Ζήτω ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Γεώργιος Παπαδόπουλος"».

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀναφερομένων ἀνωτέρω διά τήν ψηφοφορίαν κατά τό δημοψήφισμα εἰς χωριά τῆς Ζακύνθου (ἐλέχθη ὅτι δέν ὑπῆρχον ψηφοδέλτια τοῦ «ὄχι») παρέχοντο χθές ἁρμοδίως αἱ ἀκόλουθοι πληροφορίαι, ὡς πρός τά ἀποτελέσματα εἰς τά χωριά τῆς Ζακύνθου:

Ἀγαλᾶς: ναί 114, ὄχι 70. Ἅγιος Δημήτριος: ναί 241, ὄχι 60. Ἄνω Γερακάριον: ναί 279, ὄχι 113. Κάτω Γερακάριον: ναί 136, ὄχι 50. Ἀργάσιον: ναί 386, ὄχι 97. Γαϊτάνιον: ναί 255, ὄχι 119. Καταστάριον: ναί 692, ὄχι 167. Λαγκαδάκια: ναί 242, ὄχι 95. Μαχαιράδον: ναί 616, ὄχι 223. Μπόχαλη: ναί 155, ὄχι 138. Τραγάκι: ναί 170, ὄχι 109. Σκουλικάδον: ναί 217, ὄχι 75.

Ἐπαναφέρεται σέ ἰσχύ ὁ «Νόμος Παπαναστασίου» τοῦ 1924

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

σίᾳ τοῦτο διά λόγου ἤ δι' ἐντύπου ἤ γραπτῶν δημοσιευμάτων ἤ συμβολικῶν παραστάσεων ἤ δι' οἱωνδήποτε αἰσθητῶν ἐξεικονίσεων ἤ θεατρικῶν μουσικῶν ἔργων ἤ ἀναγγελιῶν πρός τό κοινόν ἤ δημοσίᾳ, προσβολή, δυσφήμησις, ἐξύβρισις, ἀποδοκιμασία ἤ ἀμφισβήτησις τοῦ κύρους τῶν ἱδρυτῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος πράξεων ἤτοι τοῦ περί ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας καί ἀνακηρύξεως τῆς Δημοκρατίας ψηφίσματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καί τῆς κατ' ἐκτέλεσιν αὐτοῦ προκηρύξεως καί διενεργείας τοῦ δημοψηφίσματος τῆς 13 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται διά φυλακίσεως τουλάχιστον ἕξ μηνῶν. Ἐάν δέ προέβη εἰς τήν ἀπηγορευμένην πρᾶξιν σκοπῶν νά ἀνατρέψη ἤ νά ὑποβοηθήση τήν ἀνατροπήν τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, τιμωρεῖται πάντως δι' εἱρκτῆς.

Ἄρθρον 2.

1) Ὅστις κατά τινα τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ τρόπον δημοσίᾳ:

α) Προσβάλλει, δυσφημεῖ, συκοφαντεῖ, ἐξυβρίζει ἤ ἀποδοκιμάζει τήν δημοκρατικήν ὑπόστασιν ἤ μορφήν τοῦ πολιτεύματος.

β) Διακρίνει κατά σύστημα, διά τοῦ Τύπου πρός πολιτικούς σκοπούς περιφρονητικῶς τούς κατοίκους τῆς χώρας εἰς αὐτόχθονας καί ἐπήλυδας, εἰς ὁμοθρήσκους καί ἀλλοθρήσκους, εἰς ὁμογλώσσους καί ἑτερογλώσσους καί τά παρόμοια ἤ ἀποδίδει εἰς αὐτούς ἰδιότητας ἤ συνηθείας περιφρονητικάς.

γ) Χρησιμοποιεῖ τήν θρησκείαν ἤ τούς θρησκευτικούς θεσμούς ἤ τά θρησκευτικά δόγματα πρός δυσφήμησιν τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος ἤ πρός οἱανδήποτε δημοκρατικήν ἐκμετάλλευσιν, τιμωρεῖται διά φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν.

2) Ὅστις δημοσίᾳ καθ' οἱονδήποτε καί ἰδίᾳ καθ' ἕνα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τρόπων ἐκθειάζει ἐγκρίνει ἤ ἐπιδοκιμάζει οἱανδήποτε τῶν ἀνωτέρω α-γ πράξεων ἤ ἐν σχέσει πρός αὐτάς τόν δράστην ἤ τούς δράστας αὐτῶν, τιμωρεῖται ἐφ' ὅσον ἐξ ἄλλων διατάξεων δέν ἐπιβάλλεται βαρυτέρα ποινή διά φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

3) Ὅστις προέβη εἰς οἱανδήποτε τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ πράξεων, σκοπῶν ν' ἀνατρέψη ἤ νά ὑποβοηθήση τήν ἀνατροπήν τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος τιμωρεῖται πάντως δι' εἱρκτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ὅστις καθ' ἕνα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τρόπων δημοσίᾳ ἐξιστορεῖ, ἀναφέρει ἤ ἐκθέτει γεγονότα σχέσιν ἔχοντα ὁπωσδήποτε μέ τήν ζωήν ἤ τήν δρᾶσιν τινός τῶν ἀποθανόντων ἤ ζώντων μελῶν τῆς ἐκπεσούσης Δυναστείας τῶν Γλυξβούργων κατά τρόπον τείνοντα ἀμέσως ἤ ἐμμέσως νά κινήση ὑπέρ αὐτῶν τήν συγγνώμην ἤ τήν συμπάθειαν ἤ καί ἁπλῶς νά παραστήση αὐτά ὡς ἀνεύθυνα ἤ ἀμέτοχα τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς καί τῆς προηγηθείσης τοῦ δημοψηφίσματος ἐμφυλίου διαιρέσεως, τιμωρεῖται ἐφ' ὅσον ἐξ ἄλλων διατάξεων δέν ἐπιβάλλεται βαρυτέρα ποινή διά φυλακίσεως τουλάχιστον ἕξ μηνῶν. Ἐάν δέ προέβη εἰς τήν πρᾶξιν σκοπῶν ἀμέσως ἤ ἐμμέσως νά μειώση ὁπωσδήποτε τό κῦρος τῆς ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας ἤ νά ὑποστηρίξη τήν παλινόσθωσιν αὐτῆς, τιμωρεῖται πάντως δι' εἱρκτῆς.

Ἄρθρον 4.

Ὅστις καθ' ἕνα τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τρόπον

α) Προκαλεῖ, συμβουλεύει, παροτρύνει ἤ παροξύνει ἐν γένει ἔστω καί μή δημοσίᾳ εἰς ἀπείθειαν πρός τούς νόμους καί τάς διατάξεις τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τάς σχετιζομένας μέ τήν ἐκτέλεσιν στρατιωτικοῦ καθήκοντος.

β) Διαδίδει ἔστω καί μή δημοσίᾳ ἰδέας τεινούσας ἀμέσως ἤ ἐμμέσως εἰς διάπραξιν τινός τῶν ἀνωτέρω πράξεων.

γ) Δημοσίᾳ προσβάλλει, ἐπικρίνει, λοιδορεῖ ἤ ἀποδοκιμάζει ἀποφάσεις δικαστηρίων οἱωνδήποτε, δι' ὧν ἀπό τοῦ ἔτους 1917 κατεγνώσθη ποινή θανάτου ἤ ἄλλη δι' ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας ἤ διά παράβασιν τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

δ) Δημοσίᾳ προσβάλλει, δυσφημεῖ, συκοφαντεῖ, ἐξυβρίζει ἤ ἀποδοκιμάζει δικαστήρια ἤ μέλη δικαστηρίων, οἱωνδήποτε διά τήν ἔκδοσιν ἀποφάσεων περί ὧν τό ἀνωτέρω ἐδάφιον γ.

ε) Δημοσίᾳ ἐκθειάζει, ἐγκρίνει ἤ ἐπιδοκιμάζει οἱανδήποτε τῶν ἀνωτέρω α—δ πράξεων ἤ ἐν σχέσει πρός αὐτάς τόν δράστην ἤ τούς δράστας αὐτῶν τιμωρεῖται διά φυλακίσεως τουλάχιστον ἑνός μηνός.

Ἐάν δέ προέβη εἰς τήν πρᾶξιν, σκοπῶν ν' ἀνατρέψη ἤ νά ὑποβοηθήση τήν ἀνατροπήν τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, τιμωρεῖται πάντως δι' εἱρκτῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κακῇ τῇ πίστει διάδοσις ἤ μετάδοσις φανερῶς καί ἀποδεδειγμένως ψευδῶν ἤ πλαστῶν ἐγγράφων ἤ ἐγγράφων ψευδῶς ἀποδιδομένων εἰς τρίτους ἤ εἰς ἄλλα γεγονότα ἤ εἰς ἄλλην ἐποχήν, ὡς καί ἡ δημοσίᾳ ὑποστήριξις ἐπιχειρημάτων ἀντλουμένων κακῇ τῇ πίστει ἐκ τοιούτων εἰδήσεων καί ἐγγράφων δυναμένων νά ἐπηρεάσουν δυσμενῶς τάς διεθνεῖς σχέσεις τοῦ Κράτους τιμωρεῖται διά φυλακίσεως ἑνός μέχρις ἕξ μηνῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἑταιρεῖαι, σωματεῖα ἀνεγνωρισμένα ἤ μή ἀνεγνωρισμένα σκοπόν ἔχοντα τήν καθ' οἱονδήποτε τρόπον προσβολήν τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος ἤ κατά παρέκκλισιν ἀπό τοῦ νομίμου αὐτῶν σκοποῦ ἐκδηλοῦντα ὁπωσδήποτε πρόθεσιν τοιαύτης προσβολῆς εἶναι ἤ καθίστανται αὐτοδικαίως ἄκυρα.

Πρόσωπα μετέχοντα καθ' οἱονδήποτε τρόπο εἰς τήν διοίκησιν διαχείρισιν ἤ ἐκπροσώπησιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ σωματείων ἤ Ἑταιρειῶν ἤ μέλη αὐτῶν διατελοῦντα ἐν γνώσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ σκοπῶν τιμωροῦνται διά φυλακίσεως τουλάχιστον ἕξ μηνῶν. Ἐάν δέ ὁ ἀπώτερος σκοπός τῆς ἐν ἐδαφίῳ α' προσβολῆς τείνῃ εἰς ἀνατροπήν τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος τιμωροῦνται πάντως δι' εἱρκτῆς.

Ἄρθρον 7.

Ἀθροιστικῶς μετά τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις προβλεπομένων ποινῶν δύναται κατά τοῦ παραβάτου τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος νά καταγνωσθῇ καί χρηματική ποινή ἀπό 5.000 ἕως 100.000 δρχ. δι' ἑκάστην παράβασιν. Ἡ καταδίκη διά παράβασιν διατάξεως τινός τοῦ παρόντος Διατάγματος συνεπάγεται πάντοτε στέρησιν καί ἀνικανότητα πρός ἀπόκτησιν διά βίου τῶν ἐν ἄρθρῳ 23 τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου δικαιωμάτων.

Προκειμένου δέ περί ἐφημερίδων ἤ περιοδικῶν, ὧν ἐγένετο χρῆσις καθ' ὑποτροπήν διά τήν διάπραξιν ἀδικήματος προβλεπομένου ὑπό τοῦ παρόντος Διατάγματος, τό Δικαστήριον δύναται ν' ἀναγγείλη σύν τῇ ἄλλῃ ἤ ταῖς ἄλλαις ποιναῖς καί παῦσιν προσωρινήν τουλάχιστον ἑνός μηνός ἤ ὁριστικήν τῆς ἐφημερίδος ἤ τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ κατ' αἴτησιν ἤ ἐξ ἐπαγγέλματος παραδοχή ἐλαφρυντικῶν περιπτώσεων δέν δύναται νά μεταβάλη τό εἶδος τήν διά μίαν ἑκάστην περίπτωσιν ὑπό τοῦ παρόντος Διατάγματος προβλεπομένης ποινῆς.

Αἱ ὑπό τοῦ παρόντος Διατάγματος καί τοῦ κεφαλαίου πρώτου τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου προβλεπόμεναι μή χρηματ. καί ποιναί δύνανται κατ' αἴτησιν ἤ αὐτεπαγγέλτως νά ἀντικατασταθῶσι ἤ μετατραπῶσιν ὑπό τοῦ κηρύξαντος τήν εἱρκτήν δικαστηρίου εἰς ὑπερορίαν, πρόσκαιρον τουλάχιστον τριῶν ἐτῶν ἤ ὁριστική (ἀειφυγίαν).

Διά παράβασιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις ἐφημερίδων ἤ ἐντύπων εἴτε διατριβῶν εἴτε ἄλλων.

Ἄρθρον 8.

Ἁρμόδιος πρός ἐκδίκασιν τῶν ἀδικημάτων τῶν προβλεπομένων ὑπό τῶν ἄρθρων 1, 2 ἐδ. 1α, 3, 4 καί 6 εἶτε εἰδικόν τμῆμα τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύοντος Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου συντιθέμενον ἐξ ἑνός Προέδρου, Συμβούλου τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, δύο μελῶν, λαμβανομένων ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης τῶν κεκτημένων τά προσόντα ὅπως μετέχωσι τῆς συνθέσεως τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καί δύο ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ, πάντων ὁριζομένων ὑπό τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὡς πρός τήν παρά τῷ εἰδικῷ τούτῳ τμήματι διαδικασίαν καί τήν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ ἐφαρμόζονται τά ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Ποινικῷ Νόμῳ ὁριζόμενα, Χρέη Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐκτελεῖ ὁ παρά τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου Ἐπίτροπος, Εἰσηγητοῦ δέ τό ὑπό τοῦ Προέδρου τοῦ εἰδικοῦ τούτου τμήματος ὁριζόμενον μέλος αὐτοῦ καί οἱ ὑπό τούτου ἐξουσιοδοτούμενοι Σύμβουλοι τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης ἤ Εἰσαγγελεῖς Πλημμελειοδικῶν.

Ἄρθρον 9.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τό παρόν Διάταγμα ἰδίᾳ δέ καταργοῦνται τά ἄρθρα 1 ἕως 9 τοῦ νόμου «περί ἐξυβρίσεων ἐν γένει καί περί Τύπου τῆς 23 Νοεμβρίου 1837 ὡς καί ὁ νόμος ΡΞΓ' τῆς 27 Ἰουνίου 1850, (περί μεταρρυθμίσεως κλπ.» δι' ὧν προβλέπεται τό ἀδίκημα ἐξυβρίσεως τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης, τοῦ Διαδόχου, τοῦ διέποντος τήν Βασιλείαν καί τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπό τῆς καταχωρήσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἰσχύει δέ ἐπί δέκα ἔτη.

Δύναται διά Διατάγματος προσυπογραφομένου ὑπό τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ν' ἀρθῇ ἡ ἰσχύς αὕτη ἐν ὅλῳ ἤ ἐν μέρει καί πρό τῆς παρόδου τῆς δεκαετίας, ἀλλ' οὐχί πρό τῆς παρόδου πέντε ἐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἀπρ. 1924
Ὁ Κυβερνήτης
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
Τό Ὑπουργικόν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Α. Παπαναστασίου
Τά Μέλη
Κ. Σταυρούλης, Π. Ἀραβαντινός, Ι. Λυμπερόπουλος, Α. Μητσοτάκης, Η. Ἡσαΐας, Α. Μπακάλμπασης, Δημ. Πάξης, Θ. Πάγκαλος, Γ. Κονδύλης, Α. Χατζηκυριάκος».

Ἀντιδράσεις μετά τό δημοψήφισμα

ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ Η.Π.Α.

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

θείας, ἀλλά ἴσως ἐπίσης νά περιέχη καί μερικούς κινδύνους γι' αὐτόν, προερχομένους ἀπό τούς «σκληρούς» τῆς Ἐπαναστάσεως, οἱ ὁποῖοι ἴσως σκεφθοῦν ὅτι «ὁ Παπαδόπουλος ἐκέρδισεν πολλήν δύναμιν εἰς βάρος των».

Θά καθυστερήσουν οἱ διευκολύνσεις;

Ἐμφανῶς ἐνοχλημένο ἀπό τόν τρόπο διεξαγωγῆς τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς περασμένης Κυριακῆς, τό Στέητ Ντηπάρτμεντ προβλέπει τώρα μία οὐσιαστική καθυστέρηση στά σχέδια ἐγκαταστάσεως μοίρας τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου στό Φάληρο. Τοῦτο προκύπτει ἀπό δημοσίευμα τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος «Οὐάσιγκτον Στάρ Νιούζ, ἡ ὁποία σέ ἐπίρρωση τῆς θέσεως αὐτῆς γράφει:

«Καταθέτων ἐνώπιον τῆς ὑποεπιτροπῆς (διά τήν Εὐρώπην), τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, ἡ ἀντίθεσις τῆς ὁποίας ἔναντι τοῦ σχεδίου περί οἰκείου λιμένος εἶναι καταφανής, ὁ Τζώρτζ Τσῶρτσιλ, ἐμπειρογνώμων διά τά ἑλληνικά ζητήματα εἰς τό Στέητ Ντηπάρτμεντ «ἐξέφρασε ἐπισήμως διά πρώτην φοράν τάς ἀμφιβολίας τοῦ Στέητ Ντηπάρτμεντ διά τό ἀπό δύο καί ἥμισυ ἔτη ὑφιστάμενον σχέδιον τοῦ ναυτικοῦ διά τήν τοποθέτησιν μιᾶς δυνάμεως τοῦ Ἕκτου Στόλου καθώς καί δέκα περίπου χιλιάδων Ἀμερικανῶν ναυτικῶν μετά τῶν οἰκογενειῶν των εἰς τάς Ἀθήνας.

Τό σχέδιον θεωρεῖται μή σκόπιμον, εἶπε ὁ κ. Τσῶρτσιλ, διότι ἕνας μεγάλος ἀριθμός Ἀμερικανῶν εἰς μίαν μόνιμον βάσιν θά ἠδύνατο νά δημιουργήση ἀργότερον περιπλοκάς. «Εὐρύτεροι ὑπολογισμοί πολιτικῆς», ἐπεξήγησεν, «εὐνοοῦσαν τήν πρότασιν τοῦ Πενταγώνου καί τοῦ Ναυτικοῦ». Ἡ προσεχής ἄνοιξις, εἶπε ὁ κ. Τσῶρτσιλ, θά εἶναι «πολύ ἐνωρίς» διά τήν ἐγκατάστασιν τῆς δυνάμεως κρούσεως μέ τό ἀεροπλανοφόρον. Ἡ τοποθέτησις τοῦ ἀεροπλανοφόρου καί τῆς ἐναερίου δυνάμεως πρέπει νά ἐγκριθῆ ἀπό τό Στέητ Ντηπάρτμεντ παρ' ὅλον ὅτι ἡ πρώτη φάσις τοῦ σχεδίου διά τόν οἰκεῖον λιμένα — ἡ ἐγκατάστασις δηλαδή ἕξη ἀντιτορπιλλικῶν — ἔχει ἤδη πραγματοποιηθῆ».

Ἀρνούμενος, προσθέτει ἡ ἀμερικανική ἐφημερίς, «νά ἀναγνωρίση ὡς αἰτία πολιτικάς ἤ διπλωματικάς περιπλοκάς ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἐπέμεινεν ὅτι «τά τεχνικά προβλήματα» εἶναι ἡ μόνη αἰτία τῆς καθυστερήσεως».

Ὁ Τσῶρτσιλ χθές ἦταν ὅμως τόσο ἐπιφυλακτικός στίς ἀπαντήσεις του πρός τήν ἐπιτροπή σέ σχέση μέ τήν πολιτική κατάσταση στήν Ἑλλάδα, ὥστε ἔγινε στόχος χλευασμοῦ γιά τίς ὑπεκφυγές του. «Τί σημαίνει αὐτό τό πάθος γιά μυστικότητα πού παρατηρεῖται στό Στέητ Ντηπάρτμεντ», ρώτησε κάποια στιγμή ὁ Ρεπουμπλικάνος Λῆ Χάμιλτον, παραπονούμενος γιά τήν «ἀποστέρηση πληροφοριῶν».

Τελικά ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Μπέντζαμιν Ρόζενθαλ ἄσκησε κριτική στίς προβλέψεις τοῦ Στέητ Ντηπάρτμεντ περί πορείας πρός συνταγματική κυβέρνηση στήν Ἑλλάδα καί ἀπέσπασε ἀπό τόν κ. Τσῶρτσιλ τήν παραδοχή πώς οἱ ὑποσχέσεις τοῦ κ. Παπαδοπούλου περί ἐλευθέρων ἐκλογῶν ἐνδέχεται νά μή τηρηθοῦν ποτέ. «Ὁ Παπαδόπουλος εἶναι ἀποφασισμένος νά τηρήση τόν λόγο του, εἶπεν ὁ Τσῶρτσιλ, μά ὑπάρχει ἕνα ἀρχαῖο ἑλληνικό γνωμικό πού λέγει πώς μεταξύ ἀποφάσεως καί ἐκτελέσεως πολλά μποροῦν νά συμβοῦν».

Στήν κατάθεση τοῦ βοηθοῦ ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Ρότζερ Νταίηβις, ἡ ὁποία ἀνεγνώσθη τήν περασμένη Δευτέρα ὑπό τοῦ κ. Τζώρτζ Τσῶρτσιλ, κατά τίς ἀκροάσεις ἐπί τοῦ «ἑλληνικοῦ θέματος» τῆς ὑποεπιτροπῆς Εὐρώπης τῆς Βουλῆς ὑπάρχει καί ἡ ἀκόλουθη παράγραφος:

«Ἡ δευτέρα φάσις τῶν λιμενικῶν διευκολύνσεων — ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ἀεροπλανοφόρου καί τῆς ἀεροπορικῆς πτέρυγος — ἐξετάζεται αὐτή τήν στιγμή ἀπό τήν ἐκτελεστική ἐξουσία. Ἡ ἀπόφασις νά προχωρήσουμε εἰς τάς διευκολύνσεις πού ἐλήφθη τον Ἰανουάριο 1972, ἀφεώρα κατ' ἀρχήν συμφωνία παροχῆς διευκολύνσεων εἰς μίαν δύναμιν κρούσεως ἀεροπλανοφόρου, ἐνδεχομένως περιλαμβάνουσα καί ἕνα πλωτό νοσοκομεῖο. Ὁ ναύαρχος Ζούμγουωλτ καταθέτων ἐνώπιον τῶν ὑποεπιτροπῶν Εὐρώπης καί Ἐγγύς Ἀνατολῆς πέρυσι, διευκρίνησε ὅτι ἡ ἀπόφασις νά προχωρήσωμε εἰς τήν ἐγκατάστασιν τοῦ ἀεροπλανοφόρου καί ἴσως καί τοῦ πλωτοῦ νοσοκομείου, θά γίνη μετά τήν ἐκτίμησιν, τῶν ἀγκυροβολίων γιά τά ἀντιτορπιλλικά. Σήμερον ἐπιλύεται ἀριθμός τεχνικῶν ζητημάτων, προτοῦ ληφθῆ τελική ἀπόφασις ἐπί τῶν διευθετήσεων πού ἀκολουθοῦν τάς διευκολύνσεις εἰς Ἀθήνας. Ἠμπορῶ νά διαβεβαιώσω τήν παροῦσαν Ἐπιτροπήν ὅτι ἡ σχετική ἀπόφασις περιλαμβάνει ἐπίσης, μία προσεκτική ἐπαναξέτασιν ἐκ μέρους τοῦ Στέητ Ντηπάρτμεντ καί τῶν πολιτικῶν ἀπόψεων. Ἐν ὀλίγοις θά ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ τεχνικαί, πολιτικαί, στρατηγικαί καί ὅλες οἱ σχετικές ἀπόψεις ὡς μέρος οἱωνδήποτε ὑποδείξεων, ἀναφερομένων εἰς αὐτό τό ζήτημα, πρός τάς ἀνωτέρω ἀρχάς, πού λαμβάνουν ἀποφάσεις».

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΘΝΟ
«POSSIDONION HOTEL»
μοναδικό γιά ξεκούραση. Τώρα καί ἀπό τό Λαύριο μέ τό κρουαζιερόπλοιο ΜΑΡΙΝΑ (συνδυασμός μέ πούλμαν) μόλις σέ 2 ὧρες.
ΚΥΘΝΟΣ τό νησί τῆς Παναγίας τῆς Κανάλας μέ τά ἀμμουδερά ἀκρογιάλια, τίς θαλασσινές σπηλιές, τά ἀγριοπερίστερα καί τή φθήνια του.
Πληροφορίες - κρατήσεις: Τηλ. 3223.143, 618.069, καί 508.849.

ΔΕΚΑ
ΒΙΒΛΙΑ ΣΕΞΟΛΟΓΙΑΣ
ΓΕΩΡΓ. Κ. ΖΟΥΡΑΡΙ
Ἰατροῦ σεξολόγου τοῦ Ἰνστιτούτου σεξουαλικῶν ἐρευνῶν τοῦ Βερολίνου θεμελιωτοῦ τῆς Σεξολογίας εἰς τήν Ἑλλάδα. Ἀνικανότης, Ἀναφροδισία, Ἔρως, Στείρωσις, Ψυχανάλυσις κ.λ.π.
Πωλοῦνται: Ἐκδοτικός Οἶκος «Μέλισσα», Πανεπιστημίου 34, τηλ. 611.692 (ἐντός τῆς στοᾶς).

ἰδ.γραμματεύς
σέ 3 μῆνες
ΑΘΗΝΑΙ Σταδίου 33 Τηλ. 321.8505-6-7
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Καραΐσκου 98 Τηλ. 411.5822-3
didacta